

NAJSESTRA KB „SVETI DUH“ 2017. godine – Dinka Palatinuš

Uredništvo Glasnika medicinskih sestara, tehničara i primalja „Moj glas“ treću godinu za redom bira „Najsestru KB „Sveti Duh“. Uz tradicionalni božićni koncert izbor najsestre postao je i svojevrsna tradicija koja se održava svake godine u blagdansko vrijeme. Podsjetimo kako su do sada za Najsestru bile izabrane kolegice Dragica Šprem (Odjel farmakologije) i Marija Slovenec (Odjel pulmologije). Želja nam je javno i dodatno nagraditi rad medicinskih sestara/tehničara i primalja naše bolnice. U natječaj su ulazili svi navedeni zaposleni u KB „Sveti Duh“. Prijave uredništvu sa kratkim obrazloženjem stizale su na mail uredništva moj.glas@kbsd.hr do 06. prosinca. Članovi žirija bili su članovi uredništva Glasnika (T. Maričić, V. Konjevoda, T. Lupieri, J. Ristić, A. Zovko, M. Fulir, Š. Kolačko, M. Kos) zajedno sa predsjednicom žirija – Pomoćnicom ravnatelja za sestrinstvo, glavnom sestrom bolnice, Marinom Rukavinom, dipl.med.techn.

Za Najsestru KB „Sveti Duh“ 2017. godine, izabrana je **Dinka Palatinuš**, medicinska sestra na Odjelu traumatologije, Klinike za kirurgiju. Intervju koji je s Najsestrom KB „Sveti Duh“ za 2017. godinu vodila Vesna Konjevoda pročitajte u nastavku...

Svečana dodjela Nagrade za „Najsestru“ održana je na tradicionalnom Božićnom koncertu KB „Sveti Duh“, u atriju bolnice.

Glavni urednik Glasnika

Tomislav Maričić

INTERVJU

Razgovarala Vesna Konjevoda

Poštovana i draga kolegice Dinka,

Predivno je u božićnom broju predstaviti „najsestru 2017. godine“, prepoznati nečiji trud i rad kroz proteklih 365 dana.

Molim Vas da nam se ukratko predstavite.

Rođena sam 8.8.1986. godine u Zagrebu. Završila sam školu za medicinske sestre Mlinarska, volontirala sam pripravnički staž za medicinsku sestru u KB „Sveti Duh“. Završila sam preddiplomski stručni studij radne terapije na Zdravstvenom veleučilištu u Zagrebu, nakon toga i preddiplomski stručni studij sestrinstva na istom veleučilištu, a trenutno sam na prvoj godini diplomskog

sveučilišnog studija sestrinstva na Hrvatskom katoličkom sveučilištu u Zagrebu. Pohađala sam znakovni jezik za bebe i Dodirov tečaj hrvatskog znakovnog jezika.

U slobodno vrijeme opuštam se uz obiteljska druženja, kreativnim radom te radom u svom vrtu i plantažici aronija.

Doista je impresivna Vaša želja za proširivanjem i stjecanjem novih znanja i vještina. Mislite li da mladi u profesiji danas imaju želju za istim te koliko ta širina utječe na Vaš svakodnevni rad?

Danas se mladi sve više obrazuju, profesionalan razvoj je od iznimne važnosti, a time indirektno i direktno možemo utjecati na sve korisnike zdravstvenog sustava.

Sve što sam do sad naučila, i formalno i neformalno, primjenjujem stopostotno kroz svakodnevni rad. Razmišljam i djelujem radnoterapijski u svakom pogledu.

Kako izgleda Vaš jedan radni dan?

Dolazim vrlo rano na posao, odmah krećem sa pripremom za rad, nakon toga aktivno sudjelujem u primporedaji službe, obidem pacijente prije jutarnje njege bolesnika i liječničke vizite, te si zabilježim bitne informacije prikupljene od pacijenata. Naravno, i kroz dan zapisujem sve bitne informacije iz svih smjerova i kanala. Komuniciram sa liječnicima, obiteljima pacijenata, sudjelujem u psihološkoj pripremi pacijenata za operativni zahvat, u prevojima, laboratorijskim obradama, dogovaranju ordiniranih pretraga... Svaki dan je dinamičan i pun nepredvidivih situacija.

Koji su Vam najveći izazovi u radu?

Svaki radni dan i situacije koje on nosi su mi novi izazov. Ne bježim od njih i apsolutno im se posvećujem.

Što je potrebno promijeniti i vidite li načina za unapređenje međuljudskih odnosa i podizanja kvalitete rada?

Prije svega potrebno je da svatko sebe osobno osvijesti u očekivanjima i mogućnostima. Puno je prepreka, opseg posla je sve veći, premalo komuniciramo. Potrebno je bolje slušati, tj. slušati sa empatijom, razumijeti druge osobe i na kraju pozitivno iskomunicirati.

Što se tiče kvalitete rada, valja razmišljati o podjeli radnih zadataka. Kako bi posao bio zadovoljen kvalitetom potrebno je ispunjavati obaveze smisleno, promišljanjem, a ne automatizmom koje je nažalost uzrokovano žurbom, nedostatkom vremena i kroničnim deficitom osoblja. Potrebno je

motivirati, nagraditi i stimulirati osoblje u ovim teškim uvjetima rada kroz priznanje njihovih stečenih i zasluženih kompetencija. Kada ustanova svog djelatnika prepozna i priznaje mu njegove stečene kompetencije, to je najveći motiv za napredak i osobno zadovoljstvo.

Koja je Vaša najveća radost u radu s bolesnicima?

Radost mi je vidjeti zadovoljnog pacijenta. Pacijenta kojem sam obrisala strah sa lica ili kad ih motiviram da sami nešto učine za sebe i u tome uspiju.

Koji je vaš najveći izazov u radu s kolegicama i ostalim članovima tima?

Usvajati i prihvaćati znanje starijih, iskusnijih, školovanijih kolegica i članova tima, dijeliti i pomoći svojim znanjem mlađima i manje iskusnim kolegicama i kolegama.

Sudjelovali ste u osnivanju Društva za ortopediju i traumatologiju HUMS-a RH, koji su bili vaši motivi i koji je vaš utjecaj i doprinos u radu društva?

Da, bila sam inicijator osnivanja Društva u cilju vlastitog napretka, daljnjeg obrazovanja i stjecanjem vještina usko povezanih iz područja ortopedije i traumatologije, također i u cilju što bolje suradnje i nadogradnje znanja i vještina kroz multi i interdisciplinarni pristup. Dopredsjednica sam i uz ostale članove predsjedništva i članove izvršnog odbora predlažem/kreiram daljnji razvoj.

Nedavno ste organizirali i Vaš prvi stručni skup. Molim vas da svoje dojmove podijelite s nama.

Bilo je doista impresivno, to je bila naša uspješna suradnja sa Društvom medicinskih tehničara-gipsera. Trodnevni skup bio je u Zadru, u hotelu FALKENSTEINER FUNIMATION CLUB BORIK u razdoblju od 12.-14.10.2017. Moram pohvaliti sve medicinske sestre/tehničare i liječnike koji su aktivno sudjelovali svojim stručnim radovima. Predavanja i radionice su bile korisne i zanimljive. Pridružili su nam se i liječnici iz KBCa Rijeka, Klinike za dječje bolesti Zagreb, KBCa Sestre Milosrdnice - Zagreb i Opće bolnice Zadar. Uz veliko zalaganje kolegica i kolega iz cijele RH, prisustvovala su i kolegice iz ortopedske bolnice Valdotra - Slovenija, Univerza Maribor, Fakultet za zdravstvene vede, te sa Kliničkog centra Univerziteta u Sarajevu - BIH. Knjiga sažetaka može se preuzeti na stranici <http://gips.conventuscredo.hr/dl/knjiga-sazetaka.pdf>. Ponosna sam što sam bila dio organizacijskog odbora i što sam imala priliku voditi naš prvi Stručni skup.

U kojem smjeru vidite razvoj društva i koji su vam planovi za 2018. godinu?

Želim da Društvo za ortopediju i traumatologiju HUMSa korača malim, ali sigurnim koracima. Imamo puno planova, voljela bih da se barem jedan kvalitetno ostvari. Cilj nam je ostvariti suradnju sa drugim zdravstvenim profesijama, osnovati radnu skupinu za poboljšanje kvalitete kroz razgovor o problemima u svakodnevnom radu, uključiti se u projekte. Ovim putem pozivam sve zainteresirane za suradnju.

Također ste aktivni u brojnim humanitarnim akcijama, molim vas da nam navedete neke u kojima ste sudjelovali.

Trenutno sam uključena u akciju „Plastičnim čepovima do skupih lijekova“, od početka studenog ove godine sakupljamo plastične čepove na Odjelu za traumatologiju i Zavodu za ortopediju KB Sveti Duh. Već 2013. godine akciju je pokrenula Udruga oboljelih od leukemije i limfoma Hrvatske (UOLL). Mogu se sakupljati različiti PVC čepovi, npr. čepovi od boca vode, sokova, jogurta, ulja, omekšivača itd., a novcem od prikupljenog, pomaže se oboljelima pri kupnji skupih lijekova i pomagala. Doista mislim da svatko svojim doprinosom može sudjelovati u akciji, ne iziskuje financijske izdatke, a doprinosi puno. Pozivam sve zainteresirane da se priključe. Trenutno smo u pregovorima oko transporta većih količina čepova sa predsjednikom Udruge.

Još bih istaknula 2014.godinu, kada sam u sklopu Centra za edukaciju i rehabilitaciju u zajednici sa kolegicama Marlenom Kovačević, Brunom Živković i Anteom Čavar pripremala program i realizirala priredbu sa osobama sa autizmom pod nazivom „Kolo prijateljstva- Upoznajte nas“ u knjižnici Jelkovec- Sesevete. Održavale smo besplatne radnoterapijske radionice i predavanja.

Koji su vaši motivi za humanitarnim radom?

Humanitarni rad obogaćuje osobu u duhovnom smislu.

Koje karakteristike su presudne da bi netko bio „dobra“ i kvalitetna medicinska sestra?

Karakter i stečena znanja su presudna, izdvojila bih savjesnost, odgovornost, profesionalnost, tolerantnost, prilagodljivost, moć prosuđivanja, postavljanje i pomoć u stvaranju realističnih ciljeva, komunikativnost, asertivnost, ljubaznost, kolegijalnost.

Što biste poručili svima nama i našim čitateljima?

Zaista sam počašćena što imam priliku biti najsestra u ovim svojim „mladim“ godinama radnoga staža, želim se zahvaliti svima koji su utjecali na moj profesionalni i osobni razvoj. Svi znamo da su medicinske sestre stup zdravstva. Svrha djelovanja medicinskog kolektiva nije međusobna

konkurentnost, već timski rad, zajedništvo, kolegijalnost i primjena stečenih znanja i vještina na zadovoljstvo svih naših pacijenata.